

Formanden: Jeg skal allerede nu gøre opmærksom paa, at de to Lovforslag, som nu er vedtagne ved anden Behandling, vil komme til tredje Behandling i et senere Møde i Dag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1916 til 31. Marts 1917.

Jensen-Sønderup: Dansk Administration har i den senere Tid været Genstand for ret stor Opmærksomhed — jeg ved ikke, om jeg skal sige, at Administrationen kan glæde sig ved en ret stor Opmærksomhed, men i hvert Fald tror jeg at turde sige, at det er en Kendsgerning, at dansk Administration i sin Almindelighed har været Genstand for en saadan i de senere Aar. Jeg tænker ikke her specielt paa den Opmærksomhed, som den af Krigens følgende Administration ret naturligt har været Genstand for. Det er ikke den Side af Administrationen, der er en Følge af Krigssituationen, af de Begivenheder, som i saa stor Udstrækning har lagt Beslag paa vor Administration, jeg har i Sinde at beskæftige mig med. Det, som i de senere Aar særlig har paakaldt Interessen, naar Talen har været om vor Administration i sin Almindelighed, er Spørgsmaalet om Administrationens Form, Spørgsmaalet, om vi skal centralisere eller decentralisere. Der har været talt og skrevet meget om Nødvendigheden af at gaa bort fra den efter manges Mening for store Centralisation og over til Decentralisationen. En Gang sidste Vinter, tror jeg det var, holdt en af vore Embedsmænd i Juridisk Forening i Aarhus et Foredrag om dansk Administration, og han skildrede blandt andet meget morsomt og træffende, hvordan man kunde faa 12 Ekspeditioner ud af en i sig selv saa ubetydelig Sag som det, at en Embedsmand bliver forflyttet til et Embede i en højere Lønningsklasse; han skal saa, hvis han er gift, hvad man gaar ud fra i det paagældende Tilfælde, forhøje sin i Forvejen tegnede pligtige Overlevelserente, og de Ekspeditioner, der skal til i Anledning af de faa Kroner, som den paagældende skal afstaa af sin Lønning aarlig eller, om man vil, hver Maaned som Følge af, at han er kommet i en højere Lønningsklasse og Enkepensionen derfor ogsaa skal stige, opgør den paagældende Embedsmand

i sit Foredrag til hele 12 i Tal. Det er vist rigtigt, at der udkræves saadanne 12 Ekspeditioner for at kunne faa i Orden en saadan lille Forandring i Indbetalingen af Præmier fra Embedsmandens Side, og saadan kan der nævnes mange Eksempler paa, hvorledes Centralisationen af vor Administration medfører mange og maaske, maa det indrømmes, unødvendige Ekspeditioner, Ekspeditioner, hvis store Antal medfører ikke alene, at der kræves meget Papir og mange Konvolutter, men ogsaa mere Personale. Der foresvæver mig noget om, at i det Udvalg, der beskæftigede sig med Statsbanernes Styrelse, kørte man rundt med en Cykle, der i sin Tid var kommet til Skade paa Overrejsen til Esbjerg — jeg ved ikke, hvor den var kommet fra —, en Sag, der endte med, at den Skade, Cyklen havde taget, maatte Statsbanerne erstatte med 1 Kr. 25 Øre; men jeg tror, at det var noget over 50 Skrivelser, der var blevet vekslet i Anledning af den stakkels Cykle, der saaledes var blevet ramponeret, og der blev sagt, ikke helt ueffent, at det havde jo været betydeligt billigere, om den paagældende Stationsforstander straks havde betalt 1 Kr. 25 Øre og saa bag efter havde søgt at faa Beløbet godtgjort, fremfor at man nu havde alle de mange Ekspeditioner for at faa klaret, om der nu virkelig var nogen Forpligtelse for Statsbanerne til at erstatte den Skade, som den paagældende Cykle havde lidt.

Selvfølgelig kan der findes mange Eksempler paa, at den Form for Administration, som vi nu har herhjemme, medfører mange overflødige Ekspeditioner, der er bekostelige, baade fordi der skal bruges saa meget Papir, saa mange Konvolutter og Frimærker, og fordi de kræver saa meget Personale. Det er dog ikke den Side af vor Administration, jeg har Lyst til at gøre nogle Bemærkninger om. Det er ikke i særlig Grad Formen for vor Administration, der interesserer mig. Jeg vil gerne indrømme, at jeg maaske er noget af en Kætter paa det Omraade. Jeg deler ikke den almindelige Tro, der findes paa Bjerget, paa, at alt vil være godt, naar vi bare kommer over til nye Former for Administrationen, naar vi kommer bort fra Centralisationen og over til Decentralisationen. Jeg er saa forstokket at mene, at det i Virkeligheden meget mere kommer an paa den paagældende Minister og de Embedsmænd, han har under sig, om vi skal faa en praktisk og fornuftig Administration. Jeg indrømmer, at der kan være